

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

4 december 2008

ONTWERP VAN DECREET

**tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004
betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	9
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	15
Advies van de Raad van State	21
Ontwerp van decreet	27

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemene bepalingen

Dit decreet wijzigt het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen (BS 20 februari 2004).

Een eerste reeks wijzigingen is het gevolg van de wijziging van de Europese verordeningen inzake staatssteun. Tot op heden werd in dit decreet verwezen naar de verordening nr. 70/2001 van de Europese Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen (Kmo-verordening). Omdat die verordening beperkt is in de tijd, heeft de Europese Commissie op 24 april 2007 een eerste ontwerp voor een Algemene Groepsvrijstellingsverordening inzake staatssteun goedgekeurd. Die verordening zal alle oude verordeningen, met uitzondering van de De-minimisverordening en met inbegrip van de Kmo-verordening, vervangen en hergroeperen in één enkele tekst.

Op basis van dit ontwerp opteert de Vlaamse overheid ervoor de waarborgregeling te verzoenen met de Europese staatssteunregels door de voorwaarden na te leven van de De-minimisverordening en ze dus niet meer onder te brengen onder de Kmo-verordening zoals in het verleden het geval was.

Een eerste reden voor deze beslissing is dat in de Algemene Groepsvrijstellingsverordening een zeer beperkte definitie van mogelijke investeringen wordt vermeld. Daardoor zou de aankoop van aandelen, de overname van een handelsfonds of de voorziening van bedrijfskapitaal niet meer mogelijk zijn. In de De-minimisverordening wordt het begrip investering niet gedefinieerd. Daarnaast moet de berekening van een brutosubsidie-equivalent op basis van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening ter goedkeuring aangemeld worden bij de Europese Commissie. In de De-minimisverordening wordt het brutosubsidie-equivalent van een garantie vastgelegd. Volgens de vrijstellingsverordening moet de Kmo, voor de activiteiten van start gaan, steun aangevraagd hebben. Dit laatste is niet mogelijk binnen de bestaande waarborgregeling, waarin de steun pas aangevraagd wordt na het verlijden van de authentieke of onderhandse akte

met betrekking tot de financieringsovereenkomst of met betrekking tot de overeenkomst inzake de andere verrichtingen. Tot slot werden de maximale steunbedragen van de De-minimisverordening fors opgetrokken.

Een tweede reeks wijzigingen is het voorzien van de mogelijkheid om te differentiëren naar doelgroepen toe. Op basis van het huidige decreet is het niet mogelijk een onderscheid te maken tussen de verschillende doelgroepen van de waarborgregeling. In de toekomst moet het inbouwen van bepaalde specificaties naar bepaalde doelgroepen toe mogelijk zijn zodat indien nodig een specifiek beleid gevoerd kan worden naar bepaalde doelgroepen (starters, micro-ondernemingen enzovoort) toe. Zo zou het bijvoorbeeld mogelijk moeten zijn het percentage van wanbetaling te verhogen voor een zwakkere doelgroep, de premiehoogte te schrappen of te verminderen of een oproep te lanceren voor een bepaalde zwakkere doelgroep.

Een derde reeks fundamentele wijzigingen is ingegeven door de nood aan een herverdelingsmogelijkheid van het aan elke waarborghouder toegekende waarborgbedrag. Dit blijkt noodzakelijk, zowel in het geval van een overschot bij de initiële verdeling van het waarborgbedrag bij een oproep, als in het geval van een onevenwicht tussen de waarborghouders inzake het gebruik van het waarborgbedrag gedurende de looptijd van de waarborg.

In het verleden is gebleken dat het totale waarborgbedrag dat naar aanleiding van een oproep verdeeld wordt, soms niet optimaal benut wordt. Zo bleek tijdens oproep 3 (verbruiksperiode 30 juni 2006 tot en met 29 juni 2007) dat enkele waarborghouders eind december 2006 hun waarborgbedrag al opgebruikt hadden, terwijl andere waarborghouders nog bijna niets verbruikt hadden. In oproep 3 was slechts 42 miljoen euro van de beschikbare 60 miljoen euro verdeeld, doch het was voor Waarborgbeheer nv niet mogelijk om het overschot van die oproep 3 eind december 2006 te verdelen. De volledige procedure voorzien in artikel 8 van het decreet moest gevolgd worden, waardoor pas na twee maanden een waarborgbedrag kon toegekend worden. Om aan deze situatie tegemoet te komen, moet het mogelijk zijn om, indien het totaal van het aan de kandidaat-warborghouders initieel toegekende waarborgbedrag lager is dan het ter beschikking gestelde waarborgbedrag in een oproep, het restant van het ter beschikking gestelde bedrag van een oproep over de kandidaat-warborgborghouders te verdelen, overeenkomstig

de verdeelsleutel die van toepassing was bij de initiële toekenning, zonder dat hiervoor de volledige procedure van de oproep moet worden gevolgd.

Daarnaast moet het ook mogelijk worden een waarborgbedrag voorwaardelijk toe te kennen. In het verleden is immers gebleken dat het totale waarborgbedrag dat naar aanleiding van een oproep verdeeld wordt, niet optimaal wordt benut. Waarborgbeheer nv heeft al twee keer een bijkomende oproep moeten lanceren omdat sommige waarborghouders vóór het einde van de gebruikersperiode van een oproep hun waarborgbedrag reeds opgebruikt hadden. Daarnaast waren er enkele waarborghouders die op dat moment nog niets of zeer weinig van de hen toebedeelde waarborgbedragen gebruikt hadden. Die laatste waarborghouders houden dus een groot deel van het totale waarborgbedrag vast terwijl andere waarborghouders een groot tekort aan waarborgbedrag hebben. Indien de waarborghouders in de toekomst meer en meer gebruik maken van de waarborgregeling, bestaat de mogelijkheid misschien niet meer om bijkomende oproepen te doen, aangezien het te verdelen waarborgbedrag per jaar wordt vastgelegd en dus beperkt is.

Om hieraan tegemoet te komen dient de mogelijkheid te bestaan om op periodieke tijdstippen binnen een oproep een gedeelte van het waarborgbedrag van die waarborghouders die te weinig gebruiken, te verschuiven naar die waarborghouders die een tekort hebben, om zo tot een optimale benutting van het waarborgbedrag te komen. Er wordt dus voorgesteld de waarborgbedragen, die naar aanleiding van een oproep verdeeld worden, voorwaardelijk toe te kennen en dan op periodieke tijdstippen, binnen de verbruikersperiode van een oproep, een evaluatie van het aan elke waarborghouder toegekende waarborgbedrag uit te voeren.

Er kan een onder- en bovengrens gehanteerd worden, berekend op basis van het lineaire verbruik, dat voorafgaandelijk bij elke oproep zal meegedeeld worden. De waarborghouders die minder onder de waarborg gebracht hebben dan de vooropgestelde ondergrens, zouden dit gedeelte van het voorwaardelijk toegekende waarborgbedrag kunnen verliezen. Het teruggenomen waarborgbedrag zou dan verdeeld worden onder de waarborghouders die meer verbruikt hebben dan de bij de oproep meegedeelde bovengrens. De verdeling zou als volgt gebeuren:

- 50% van het teruggenomen waarborgbedrag wordt gelijk verdeeld tussen alle waarborghouders waarvan het verbruikte waarborgpercentage boven de vooraf vastgestelde maximumgrens ligt;
- 50% van het teruggenomen waarborgbedrag wordt onder diezelfde waarborghouders verdeeld volgens hun aandeel in het totaal verbruikt waarborgbedrag.

Deze verdeling garandeert een objectieve behandeling van zowel de kleinere als de grote waarborghouders. De bepaling van de periodieke tijdstippen en de boven- en ondergrens zouden in de oproep zelf bepaald worden. De wijze van herverdeling zal bij besluit van de Vlaamse Regering verder gedelegeerd worden naar de minister.

Een vierde wijziging is ingegeven door het feit dat de waarborgregeling uitgebreid zal worden naar de leasingsector. Op basis van het huidige Waarborgdecreet kunnen ondernemingen die tot hun gewoon beroep hebben gemaakt het stellen van handelingen of verrichtingen van financieringshuur of leasing als bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 55, tot regeling van het juridische statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur van 10 november 1967 en die daartoe de in artikel 2 van dat koninklijk besluit bedoelde erkenning hebben bekomen, waarborghouder worden. Op basis van deze definitie komen enkel die leasingmaatschappijen die als hoofdactiviteit roerende leasing verrichten in aanmerking om waarborghouder te worden. Een onderneming die dus hoofdzakelijk operationele of onroerende leasing verricht zou geen waarborghouder kunnen worden.

Daarnaast is tijdens een werkvergadering met de leasingmaatschappijen gebleken dat zij weinig interesse hebben in de waarborgregeling omdat financieringsovereenkomsten, afgesloten voor zowel onroerende als operationele leasing, uitgesloten worden op basis van het huidige decreet en die financieringsvormen maken een belangrijk deel uit van hun productie. De voornaamste leasingmaatschappijen en hun koepelvereniging, de Belgische Leasevereniging (BLV), tonen wel interesse in een waarborgregeling wanneer die voor zowel financiële, operationele en onroerende leasing van toepassing wordt. Naast de aanpassing van de definitie van een leasingmaatschappij dient ook de definitie van een leasingovereenkomst aangepast te worden. Aangezien een leasingovereenkomst niet gedefinieerd wordt in het decreet, zal die aanpas-

sing opgenomen worden in de wijzigingsbesluiten. De waarborgregeling voor de leasing wordt verder uitgewerkt in een afzonderlijk regerings- en ministerieel besluit.

Hierdoor kunnen naast de kredietovereenkomsten en borgstellingskredieten binnenkort ook leasingovereenkomsten voor operationele en financiële leasing onder de waarborg worden gebracht. Het kan gebeuren dat een Kmo geen leasingovereenkomst krijgt omdat ze onvoldoende zekerheden kan bieden aan de leasingmaatschappij. Dat wil zeggen dat de geplande investering voor deze Kmo niet kan doorgaan.

Een goed alternatief kan geboden worden door de waarborgregeling, waarbij de Vlaamse overheid zich borg stelt voor een gedeelte van de leasingovereenkomst die een Kmo nodig heeft.

2. Commentaar bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen commentaar

Artikel 2

Het betreft een wijziging aan het artikel dat de begrippen verklaart die in het decreet voorkomen.

Onder punt 6° van het decreet van 6 februari 2004 wordt voor het definiëren van de begrippen ‘kleine onderneming en middelgrote onderneming’ verwezen naar de ‘New SME Definition’ uit aanbeveling 2003/361/EG van de Europese Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote of micro-ondernemingen, ter vervanging van de definities van de kleine onderneming uit het vroegere punt 6°, en van de middelgrote onderneming uit het vroegere punt 7°, waarbij werd verwezen naar de Kmo-verordening. De Vlaamse overheid opteert er immers voor om de waarborgregeling niet langer in te passen in de voorwaarden van de Kmo-verordening, zoals in de algemene bepalingen werd uiteengezet, maar wel via de De-minimisverordening de conformiteit met het Europees recht te bewerkstelligen.

Onder punt 7° van het decreet van 6 februari 2004 wordt het begrip specifieke doelgroep gedefinieerd. Het definiëren van dit nieuwe begrip is noodzakelijk

om indien wenselijk in de toekomst bepaalde specificaties naar bepaalde doelgroepen te kunnen inbouwen.

Onder punt 8° van het decreet van 6 februari 2004 wordt niet langer verwezen naar de Kmo-verordening, maar naar de De-minimisverordening. Deze wijziging is ingegeven door de omstandigheid dat ervoor geopteerd wordt de waarborgregeling voortaan te conformeren aan de De-minimisverordening i.p.v. de Kmo-verordening. De redenen hiervoor werden in de algemene bepalingen uiteengezet.

Onder punt 10° van het decreet van 6 februari 2004 wordt de definitie van het begrip ‘leasingmaatschappij’ aangepast. Op basis van het huidige Waarborgdecreet kunnen ondernemingen “die van hun gewoon beroep hebben gemaakt het stellen van handelingen of verrichtingen van financieringshuur of leasing als bedoeld in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 55, tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur van 10 november 1967 en die daartoe de in artikel 2 van dat koninklijk besluit bedoelde erkenning hebben bekomen (...)”, waarborghouder worden. Op basis van deze definitie komen enkel die leasingmaatschappijen in aanmerking om waarborghouder te worden, die als hoofdactiviteit roerende leasing verrichten. Een onderneming die dus hoofdzakelijk operationele of onroerende leasing verricht, kan onder het huidige systeem geen waarborghouder worden. Door de definitie van een leasingmaatschappij aan te passen, kunnen ook die leasingmaatschappijen in aanmerking komen voor de waarborgregeling.

Tegelijk wordt ook een tekstcorrectie doorgevoerd (“(...) die voldoen aan de bepalingen in artikel 2, §2 (...)”).

Artikel 3

De wijziging betreft het verplaatsen van het vroegere artikel 29, tweede lid. Het toekennen van waarborgen binnen de perken van de uitgavenbegroting, kan immers beter worden opgenomen als een van de voorwaarden waaronder de waarborgen worden verleend, dan als willekeurige slotbepaling.

Artikel 4

De wijzigingen onder de punten 1° en 2° hebben als doel om een differentiatiemogelijkheid inzake het

percentage van de wanbetaling van de kredietnemer in te bouwen naargelang de specifieke doelgroep. Dit zal bijvoorbeeld kunnen worden verhoogd voor een zwakkere doelgroep.

De wijziging onder het punt 3° vloeit voort uit de beleidskeuze om de waarborgregeling te conformeren aan de De-minimisverordening. Hieruit volgt dat alle verbintenissen die onder de waarborg gebracht worden, moeten voldoen aan de bepalingen opgenomen in die De-minimisverordening. Overeenkomstig de De-minimisverordening moet de mogelijkheid voorzien worden om onrechtmatig verleende steun terug te vorderen bij de kredietnemer.

Artikel 5

De wijzigingen onder de punten 1° en 2° hebben als doel om een differentiatiemogelijkheid inzake de te betalen premies in te bouwen naargelang de specifieke doelgroep. Voor een zwakkere doelgroep zal de premie bijvoorbeeld kunnen worden verlaagd of zelfs afgeschaft daar waar deze op heden enkel afgeschaft kunnen worden.

Artikel 6

De wijziging onder het punt 1° beoogt de bekendmaking van het feit dat, in voorkomend geval, de oproep is gericht naar een specifieke doelgroep.

De wijziging onder het punt 2° vloeit voort uit de wijziging van artikel 5, §3, van het decreet van 6 februari 2004, waardoor een differentiatiemogelijkheid wordt gecreëerd inzake het percentage van de wanbetaling van de kredietnemer naargelang de specifieke doelgroep.

De wijziging onder het punt 3° beoogt de bekendmaking van het feit dat, desgevallend, de toekenning van de waarborg voorwaardelijk is in functie van vooraf door de Vlaamse Regering bepaalde criteria. Deze voorwaardelijkheid kadert in de nieuwe mogelijkheid tot herverdeling om tot een optimale benutting van het waarborgbedrag te komen.

De voorwaardelijke toekenning van waarborgbedragen in combinatie met een evaluatie van het aan elke waarborghouder toegekende waarborgbedrag op

periodieke tijdstippen binnen de verbruikersperiode, zal dit mogelijk maken.

Artikel 7

Het betreft geen inhoudelijke wijziging van het decreet, maar eerder een verbetering in de tekst. In het huidige artikel 10, §4, wordt immers gesteld dat de beslissing van de Vlaamse Regering waarbij een waarborg toegekend wordt, uitdrukkelijk de geldingsduur vermeldt waarvoor die waarborg wordt verleend, alsook de periode waarnaar verwezen wordt in artikel 8, §2, eerste lid, 5°. Nu dit punt 5° de periode betreft “gedurende de welke de waarborgen die zij naar aanleiding van de betreffende oproep zal verlenen, gekoppeld kunnen worden aan nieuwe financieringsovereenkomsten of andere nieuwe verrichtingen (...)”, wordt in artikel 10, §4, van het decreet van 6 februari 2004 eigenlijk twee maal hetzelfde gezegd. Hieraan wordt door deze wijziging verholpen.

Artikel 8

De wijziging onder punt 1° betreft een correctie en vereenvoudiging van de decreettekst.

Het toevoegen van het nieuwe artikel 11, §4, in het decreet van 6 februari 2004 beoogt het geval te regelen waarin er bij verdeling van het waarborgbedrag bij een oproep een overschot is. Dit restant moet onder de kandidaat-waarborgborghouders kunnen worden verdeeld, overeenkomstig de verdeelsleutel die van toepassing was bij de initiële toekenning, zonder dat hiervoor de volledige procedure van de oproep moet worden gevolgd.

Het toevoegen van het nieuwe artikel 11, §4, in het decreet van 6 februari 2004 beoogt het geval te regelen waarin het totale waarborgbedrag dat naar aanleiding van een oproep verdeeld wordt, niet optimaal wordt benut. Door de voorwaardelijke toekenning van de waarborgbedragen, kunnen deze herverdeeld worden om tot een optimale benutting van het waarborgbedrag te komen.

Artikel 9

Deze wijziging betreft het corrigeren van een verschrijving.

Artikel 10

Deze wijziging vloeit voort uit de wijziging aan artikel 5, §3, eerste lid, van het decreet van 6 februari 2004 met betrekking tot het inbouwen van een differentiatiemogelijkheid inzake het percentage van de wanbetaling van de kredietnemer naargelang de specifieke doelgroep.

Artikel 11

De opheffing van artikel 24 is mogelijk, nu dit overbodig is geworden door de beperkte werking in de tijd.

De opheffing van artikel 28 van het decreet van 6 februari 2004 vloeit voort uit de beleidskeuze om de waarborgregeling te conformeren aan de De-minimisverordening en dus niet aan de Kmo-verordening, zoals in het verleden het geval was. Dit werd verwerkt in een wijziging van artikel 5 van het decreet van 6 februari 2004. Artikel 28 is derhalve overbodig geworden.

De opheffing van artikel 29 is mogelijk doordat het eerste lid overbodig is geworden door de beperkte werking in de tijd. Het vroegere tweede lid werd verplaatst naar artikel 3. Artikel 29 is derhalve overbodig geworden.

Artikel 12

Het verdient aanbeveling deze wijzigingen ten spoedigste in werking te laten treden, op de dag van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Patricia CEYSENS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET**Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. In artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6°, 7° en 8° worden vervangen door wat volgt:

“6° kleine onderneming en middelgrote onderneming: een kleine, middelgrote of micro-onderneming als vermeld in aanbeveling 2003/361/EG van de Europese Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote of micro-ondernemingen, met inbegrip van alle latere wijzigingen daarvan en van elke latere akte die de aanbeveling vervangt;

7° specifieke doelgroep: een op basis van sector of ontwikkelingsfase, of een combinatie van beide elementen, door de Vlaamse Regering onderscheiden deel van de kleine of middelgrote ondernemingen;

8° de-minimisverordening: verordening (EG) nr. 1998/2006 van de Commissie van 15 december 2006, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 28

december 2006 in L379/5, betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op de-minimissteun, de latere wijzigingen ervan en elke latere akte die de verordening vervangt;”;

2° punt 10° wordt vervangen door wat volgt:

“10° leasemaatschappijen: ondernemingen waarvan een van de bedrijfsactiviteiten het stellen van handelingen of verrichtingen van financieringshuur of leasing is als vermeld in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 55 van 10 november 1967, tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen, gespecialiseerd in financieringshuur, en die daartoe de erkenning, vermeld in artikel 2 van voormeld koninklijk besluit, hebben verkregen, alsmede de financiële instellingen en kredietinstellingen, afkomstig van een andere lidstaat van de Europese Unie, die voldoen aan de bepalingen, vermeld in artikel 2, §2, van het voormelde koninklijk besluit;”.

Art. 3. Aan artikel 3 van hetzelfde decreet, waarvan de bestaande tekst §1 zal vormen, wordt een §2 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§2. Het maximale totale bedrag waarvoor de Vlaamse Regering waarborgen kan toekennen volgens de bepalingen van dit decreet, wordt vastgelegd in de desbetreffende uitgavenbegrotingen van de Vlaamse Gemeenschap.”

Art. 4. In artikel 5 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §3, eerste lid, worden de woorden “De Vlaamse regering bepaalt per soort van financieringsovereenkomst” vervangen door de woorden “De Vlaamse Regering bepaalt per specifieke doelgroep of soort van financieringsovereenkomst”;

2° in §3, tweede lid, worden de woorden “Voor geen van de soort van financieringsovereenkomsten” vervangen door de woorden “Voor geen van de specifieke doelgroepen of soorten van financieringsovereenkomsten”;

3° er worden een §4 en een §5 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§4. Elk van de verbintenissen, vermeld in §1, 1°, elk van de andere verrichtingen, vermeld in §1, 2°, en elk van de waarborgen moeten beantwoorden aan de vereisten van de de-minimisverordening. De Vlaamse Regering kan de wijze bepalen waarop aan die vereisten moet worden voldaan.

§5. Als het plafond van de op grond van de de-minimisverordening toegestane steun wordt overschreden door het verlenen van steun, toegekend op basis van dit Waarborgdecreet, kan Waarborgbeheer NV de aldus onrechtmatig verleende steun terugvorderen van de kredietnemer.”

Art. 5. In artikel 6 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° aan §1, eerste lid, worden de woorden “en in voorkomend geval volgens de specifieke doelgroep” toegevoegd;

2° in §1, tweede lid, worden de woorden “bepalen dat geen premie verschuldigd is” vervangen door de woorden “bepalen dat geen of een verminderde premie verschuldigd is”.

Art. 6. In artikel 8, §2, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een punt 3°bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“3°bis in voorkomend geval, de specifieke doelgroep waarvoor de oproep geldt;”;

2° punt 7° wordt vervangen door wat volgt:

“7° het dekkingspercentage, vermeld in artikel 5, §3, dat voor de verschillende soorten van financieringsovereenkomsten of andere verrichtingen en, in voorkomend geval, voor de specifieke doelgroepen werd vastgesteld;”;

3° er wordt een punt 10° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“10° in voorkomend geval, het feit dat de toekenning van de waarborg voorwaardelijk is op basis van vooraf door de Vlaamse Regering bepaalde criteria.”

Art. 7. In artikel 10, §4, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “, alsook de periode bedoeld in artikel 8, §2, eerste lid, 5°” geschrapt.

Art. 8. In artikel 11 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering deelt aan de waarborghouder mee voor welk bedrag, onder welke voorwaarden en volgens welke procedure de waarborg toegekend wordt.”;

2° er worden een §4 en een §5 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§4. Als het totaal van de waarborgbedragen, vermeld in artikel 10, §2, lager is dan het bedrag, vermeld in artikel 8, §2, 1°, kan het restant van dat bedrag over de kandidaat-waarborghouders worden verdeeld, overeenkomstig de bij de initiële toekenning toepasselijke verdeelsleutel.

De kandidaat-waarborghouders zullen door de Vlaamse Regering op de hoogte worden gebracht van het resultaat van de toekenningsprocedure van het restant.

§5. Als de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaald heeft overeenkomstig artikel 11, §1, niet vervuld worden, kan de waarborg of een gedeelte van de waarborg teruggenomen worden en herverdeeld worden op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering.”

Art. 9. In artikel 13, §3, van hetzelfde decreet wordt het woord “verrichten” vervangen door het woord “verrichtingen”.

Art. 10. In artikel 14, §1, 2°, van hetzelfde decreet worden de woorden “dat voor de betreffende soort van financieringsovereenkomst” vervangen door de woorden “dat voor de betreffende specifieke doelgroep of voor de betreffende soort van financieringsovereenkomst”.

Art. 11. Artikel 24, 28 en 29 van hetzelfde decreet worden opgeheven.

Art. 12. Dit decreet treedt in werking op de dag van de publicatie ervan in het Belgisch Staatsblad.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel

Patricia CEYSENS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 17 september 2008
Advies wijziging waarborgregeling

Advies

*Voorontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004
betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen*

Sterk door overleg

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Advies onderwerp

Inhoud

1.	Inleiding	19
2.	Advies	20

1. Inleiding

De SERV werd op 25 juli 2008 door de Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel om advies gevraagd over het voorontwerp van decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen. In onderling overleg wordt de adviestermijn verlengd tot 17 september 2008.

De voorgestelde aanpassingen aan het huidige waarborgdecreet situeren zich voornamelijk op de volgende vier punten :

- Het opentrekken van de waarborgregeling naar operationele en onroerende leasing. In het huidige decreet komt enkel de roerende leasing als bedoeld in het Koninklijk Besluit nr. 55 van 10 november 1967 in aanmerking. Om het toepassingsgebied te verruimen naar andere vormen van leasing wordt de definitie van een leasingmaatschappij aangepast.
- De wettelijke grondslag van het waarborgdecreet wordt de de-minimisverordening en niet de algemene groepsvrijstellingsverordening, die in de plaats komt van de KMO-verordening nr. 70/2001. Als reden wordt aangegeven dat de vrijstellingsverordening een zeer beperkte definitie van mogelijke investeringen vermeldt. Daardoor zou de aankoop van aandelen, de overname van een handelsfonds of voorziening van bedrijfskapitaal niet mogelijk zijn. In de de-minimisverordening wordt het begrip “investering” niet gedefinieerd. Een andere reden ligt in de verplichting van de vrijstellingsverordening om de berekeningsmethodiek van een brutosubsidie-equivalent ter goedkeuring aan te melden bij de Europese Commissie, daar waar het brutosubsidie-equivalent van een garantie in de de-minimisverordening vastligt. Daarnaast vereist de groepsvrijstellingsverordening dat de KMO steun aanvraagt vóór de activiteiten van start gaan, hetgeen echter binnen de bestaande waarborgregeling niet mogelijk is. Tenslotte wordt erop gewezen dat de maximale steunbedragen in de huidige de-minimisverordening verhoogd werden.
- De mogelijkheid wordt voorzien om de regeling in de toekomst te kunnen differentiëren naar specifieke doelgroepen toe.
- Een laatste groep van aanpassingen betreffen wijzigingen aan de wijze waarop het beschikbare budget aan waarborgen verdeeld wordt onder de waarborghouders. Door een vereenvoudiging van de oproepprocedure zal het niet-toegekende waarborgbedrag sneller kunnen worden toebedeeld aan de waarborghouders die nood hebben aan een nieuw waarborgbedrag. Bovendien kan, wanneer niet meer voldaan wordt aan bepaalde voorwaarden, door de toevoeging van een voorwaardelijke toekenning van een waarborgbedrag, de waarborg of een gedeelte ervan worden terug-

genomen en herverdeeld. Verwacht wordt dat de kredietproductie bij de waarborghouders zal stijgen en het administratieve werk vereenvoudigd wordt.

2. Advies

De raad staat algemeen positief tegenover het voorliggend wetgevend initiatief en dit om diverse redenen. Vooreerst laat de de-minimisverordening als rechtsgrondslag een flexibelere en ruimere toepassing voor de waarborgregeling toe dan de algemene vrijstellingsverordening, hetgeen degelijk geargumenteerd wordt. Daarnaast biedt de steunregeling aan de KMO's een bijkomende zekerheid voor het aangaan van financiële verbintenissen, hetgeen onder invloed van de kredietcrisis geen sinecure is. Tenslotte is de uitbreiding van de regeling naar de leasingsector een bijkomende troef voor zowel voor de KMO's als voor de sector zelf.

Een van de cruciale wijzigingen in het ontwerpdecreet betreft de mogelijkheid om een specifiek waarborgbeleid te voeren ten aanzien van bepaalde doelgroepen van KMO's (sectoren, starters, microkredieten, ...). Zo wordt in het wijzigingsdecreet de mogelijkheid ingebouwd om voor een specifieke doelgroep een differentiatie in te bouwen op het vlak van de premie (artikel 5, 1° en 2°) en het uitbetalingspercentage (artikel 4, 1°, artikel 6, 2° en artikel 10) of een afzonderlijke oproep te lanceren (artikel 6, 1°).

De raad ondersteunt deze optie maar is wel van mening dat een dergelijke differentiatie telkens goed moet worden onderbouwd en niet ten koste kan gaan van andere KMO's. Op deze manier kan er ook voor gezorgd worden dat de beperkte overheidsmiddelen optimaal worden ingezet.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

CDC

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 45.257/1
VAN 16 OKTOBER 2008

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 26 september 2008 door de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "tot wijziging van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen", heeft het volgende advies gegeven:

SG

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling wetgeving zich in hoofdzaak beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond ⁽¹⁾, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe diverse wijzigingen aan te brengen in het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen.

Zo wordt geëxpliciteerd dat de voornoemde waarborgregeling onder toepassing valt van "de-minimisverordening" nr. 1998/2006 van de Europese Commissie van 15 december 2006 ⁽²⁾ en derhalve niet langer van de "K.M.O.-verordening" ⁽³⁾, wordt een grotere differentiatie van de waarborgregeling al naar gelang de beoogde doelgroepen mogelijk gemaakt en wordt de waarborgregeling verruimd tot de operationele en onroerende leasing. Tevens wordt de wijze van verdeling van het beschikbare budget onder de verschillende waarborghouders aangepast.

⁽¹⁾ Nu het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder rechtsgrond de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1998/2006 van de Commissie van 15 december 2006 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het Verdrag op de-minimissteun.

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 70/2001 van de Commissie van 12 januari 2001 betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het EG-Verdrag op staatssteun voor kleine en middelgrote ondernemingen.

45.257/1

SG

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

1. Ter wille van de leesbaarheid redigere men het ontworpen artikel 2, 7°, van het decreet van 6 februari 2004 (artikel 2, 1°, van het ontwerp) als volgt:

"7° specifieke doelgroep: een groep van kleine en/of middelgrote ondernemingen, die door de Vlaamse Regering wordt omschreven op basis van sector of ontwikkelingsfase, op basis van doel of aard van investering, of op basis van een combinatie van voornoemde elementen;"

2. In het ontworpen artikel 2, 10°, van het decreet van 6 februari 2004 (artikel 2, 2°, van het ontwerp), omschrijf men het begrip "leasingmaatschappijen" in plaats van het begrip "leasemaatschappijen".

Artikel 3

Het verdient vanuit legistiek oogpunt geen aanbeveling om een artikel in paragrafen in te delen wanneer elke paragraaf slechts uit één lid bestaat en de indeling in paragrafen niet bijdraagt tot een betere leesbaarheid van het artikel.

Gelet op de draagwijdte van het ontworpen artikel 3, § 2, van het decreet van 6 februari 2004, volstaat het om, in plaats van te opteren voor een indeling van artikel 3 van het decreet in paragrafen, de bestaande bepaling van dat artikel aan te vullen met de volgende zin: "Het maximale totale bedrag van die waarborgen wordt vastgelegd in de desbetreffende uitgavenbegrotingen van de Vlaamse Gemeenschap".

Artikel 12

Men vervange het woord "publicatie" door het woord "bekendmaking".

45.257/1

CDC

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT,	staatsraden,
	W. VAN VAERENBERGH,	assessoren van de
	M. RIGAUX,	afdeling wetgeving,
	M. TISON,	toegevoegd griffier.
Mevrouw	M. VERSCHRAEGHEN,	

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

M. VERSCHRAEGHEN

M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 2 van het decreet van 6 februari 2004 betreffende een waarborgregeling voor kleine en middelgrote ondernemingen worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 6°, 7° en 8° worden vervangen door wat volgt:

“6° kleine onderneming en middelgrote onderneming: een kleine, middelgrote of micro-onderneming als vermeld in aanbeveling 2003/361/EG van de Europese Commissie van 6 mei 2003 betreffende de definitie van kleine, middelgrote of micro-ondernemingen, met inbegrip van alle latere wijzigingen daarvan en van elke latere akte die de aanbeveling vervangt;

7° specifieke doelgroep: een groep van kleine en/of middelgrote ondernemingen, die door de Vlaamse Regering wordt omschreven op basis van sector of ontwikkelingsfase, op basis van doel of aard van investering, of op basis van een combinatie van voorgaande elementen;

8° De-minimisverordening: verordening (EG) nr. 1998/2006 van de Commissie van 15 december 2006, gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie op 28 december 2006 in L379/5, betreffende de toepassing van de artikelen 87 en 88 van het verdrag op de-minimissteun, de latere wijzigingen ervan en elke latere akte die de verordening vervangt;”;

2° punt 10° wordt vervangen door wat volgt:

“10° leasingmaatschappijen: ondernemingen waarvan een van de bedrijfsactiviteiten het stellen van handelingen of verrichtingen van financieringshuur of leasing is als vermeld in artikel 1 van het koninklijk besluit nr. 55 van 10 november 1967, tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen, gespecialiseerd in financieringshuur, en die daartoe de erkenning, vermeld in artikel 2 van voormeld koninklijk besluit, hebben verkregen, alsmede de financiële instellingen en kredietinstellingen, afkomstig van een andere lidstaat van de Europese Unie, die voldoen aan de bepalingen, vermeld in artikel 2, §2, van het voormelde koninklijk besluit;”.

Artikel 3

Aan artikel 3 van hetzelfde decreet wordt de volgende zin toegevoegd:

“Het maximale totale bedrag van die waarborgen wordt vastgelegd in de desbetreffende uitgavenbegrotingen van de Vlaamse Gemeenschap.”.

Artikel 4

In artikel 5 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §3, eerste lid, worden de woorden “De Vlaamse regering bepaalt per soort van financieringsovereenkomst” vervangen door de woorden “De Vlaamse Regering bepaalt per specifieke doelgroep of soort van financieringsovereenkomst”;

2° in §3, tweede lid, worden de woorden “Voor geen van de soort van financieringsovereenkomsten” vervangen door de woorden “Voor geen van de

specifieke doelgroepen of soorten van financieringsovereenkomsten”;

3° er worden een §4 en een §5 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§4. Elk van de verbintenissen, vermeld in §1, 1°, elk van de andere verrichtingen, vermeld in §1, 2°, en elk van de waarborgen moeten beantwoorden aan de vereisten van de De-minimisverordening. De Vlaamse Regering kan de wijze bepalen waarop aan die vereisten moet worden voldaan.

§5. Als het plafond van de op grond van de De-minimisverordening toegestane steun wordt overschreden door het verlenen van steun, toegekend op basis van dit Waarborgdecreet, kan Waarborgbeheer nv de aldus onrechtmatig verleende steun terugvorderen van de kredietnemer.”.

Artikel 5

In artikel 6 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° aan §1, eerste lid, worden de woorden “en in voorkomend geval volgens de specifieke doelgroep” toegevoegd;
- 2° in §1, tweede lid, worden de woorden “bepalen dat geen premie verschuldigd is” vervangen door de woorden “bepalen dat geen of een verminderde premie verschuldigd is”.

Artikel 6

In artikel 8, §2, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° er wordt een punt 3°bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“3°bis in voorkomend geval, de specifieke doelgroep waarvoor de oproep geldt;”;

2° punt 7° wordt vervangen door wat volgt:

“7° het dekkingspercentage, vermeld in artikel 5, §3, dat voor de verschillende soorten van financieringsovereenkomsten of andere ver-

richtingen en, in voorkomend geval, voor de specifieke doelgroepen werd vastgesteld;”;

3° er wordt een punt 10° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“10° in voorkomend geval, het feit dat de toekenning van de waarborg voorwaardelijk is op basis van vooraf door de Vlaamse Regering bepaalde criteria.”.

Artikel 7

In artikel 10, §4, eerste lid, van hetzelfde decreet worden de woorden “, alsook de periode bedoeld in artikel 8, §2, eerste lid, 5°” geschrapt.

Artikel 8

In artikel 11 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1 wordt het eerste lid vervangen door wat volgt:

“De Vlaamse Regering deelt aan de waarborghouder mee voor welk bedrag, onder welke voorwaarden en volgens welke procedure de waarborg toegekend wordt.”;

2° er worden een §4 en een §5 toegevoegd, die luiden als volgt:

“§4. Als het totaal van de waarborgbedragen, vermeld in artikel 10, §2, lager is dan het bedrag, vermeld in artikel 8, §2, 1°, kan het restant van dat bedrag over de kandidaat-waarborghouders worden verdeeld, overeenkomstig de bij de initiële toekenning toepasselijke verdeelsleutel.

De kandidaat-waarborghouders zullen door de Vlaamse Regering op de hoogte worden gebracht van het resultaat van de toekenningsprocedure van het restant.

§5. Als de voorwaarden die de Vlaamse Regering bepaald heeft overeenkomstig artikel 11, §1, niet vervuld worden, kan de waarborg of een gedeelte van de waarborg teruggenomen worden en herverdeeld worden op de wijze, bepaald door de Vlaamse Regering.”.

Artikel 9

In artikel 13, §3, van hetzelfde decreet wordt het woord “verrichten” vervangen door het woord “verrichtingen”.

Artikel 10

In artikel 14, §1, 2°, van hetzelfde decreet worden de woorden “dat voor de betreffende soort van financieringsovereenkomst” vervangen door de woorden “dat voor de betreffende specifieke doelgroep of voor de betreffende soort van financieringsovereenkomst”.

Artikel 11

Artikelen 24, 28 en 29 van hetzelfde decreet worden opgeheven.

Artikel 12

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

Brussel, 21 november 2008.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen,
Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,*

Patricia CEYSENS
